

መጽሐፈ ዳንኤል - ሰማንያ አምስት

የትንቢታዊውን ጉዞ መግለጥ፡ የታሪካዊ መድረኮች መለኮታዊ ትስስር

Jeff Pippenger

2024-02-18

ከ1863 ዓ.ም. ዓመፅ በኋላ አንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት ካለፉ በኋላ፣ በ1989 የዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ተፈቱ። በዚያ ዓመት መጀመሪያ የተፈታው እውቀት የተቀደሰ ታሪክ የተሃድሶ መስመሮች መታወቃቸው እና ሁሉም እርስ በርሳቸው እንደሚመሳሰሉ የተሰጠው መግለጥ ነበር። ከዚያም በ1992 የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ብርሃን መግለጥ ጀመረ። የእነዚህ እውነቶች የመጀመሪያ ሕዝባዊ ትርኢቶች በ1994 ነበሩ፣ እናም ርዕሰ ጉዳይ የተሃድሶ መስመሮች ነበሩ። በ1996 The Time of the End በሚል ርእስ መጽሔት ታተመ፣ እርሱም የዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻዎቹን ስድስት ቁጥሮች ለይቶ አመለከተ።

1996 ዓመተ ምሕረት መልእክቱ መደበኛ ሥርዓት የተሰጠው ዓመት ነበር፤ ይህም ከዊልያም ሚሊር መልእክት በ1831 ዓመተ ምሕረት መደበኛ ሥርዓት ከተሰጠው ጋር የሚመሳሰል የመንገድ ምልክት ነው። የሚሊር መልእክት የፍርድ መከፈቱን የሚያውቅ ነበር፤ የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች ግን የፍርድ መዘጋቱን የሚያውቁ ነበሩ። የሚሊር መልእክት ርእሰ ጉዳይ በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጠ ትንቢታዊ ጊዜ ነበር። የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች ርእሰ ጉዳይ ዘመናዊት ሮም (ሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ) ነበረች። ለሚሊር የተገለጠው ስልት የእርሱ 14 የትንቢት ትርጓሜ ሕጎች ነበሩ። በ1989 የተገለጠው ስልት ግን የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች “መስመር በመስመር” ነበር።

የሚሊር ሥራ በዓለም ላይ ለአሥራ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት በሥራ ላይ ከነበሩት ከጳጳሳዊ ልማዶችና ሥርዓቶች በተቃራኒ የእግዚአብሔርን ቃል ባለሥልጣን እንደሆነ መመስረትን አካትቶ ነበር። በዚህ ምክንያት የሚሊር መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ በ1831 ታተመ (እንዲሁም የሚሊርን መልእክት መደበኛ ቅርጽ አሰጠው)፤ ይህም የኪንግ ጀምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከተዘጋጀ በኋላ በትክክል ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት ነበር። የFuture for America ሥራ ደግሞ በቅርብ የሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ላይ አሜሪካ የጳጳሳዊነትን ገዳይ ቁስል በመፈወስ የምትጨውተውን ሚና መለየት ነበር። በዚህ ምክንያት The Time of the End መጽሔት በ1996 ታተመ (እንዲሁም መልእክቱን መደበኛ ቅርጽ አሰጠው)፤ ይህም ደግሞ አሜሪካ በ1776 ከተጀመረች በኋላ በትክክል ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት ነበር።

የእያንዳንዱን የተሐድሶ እንቅስቃሴ ርእስ ከአንድ ታሪካዊ መጠቀሚያ ነጥብ ጋር ያስተሳሰረው ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት መሆኑ ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 በኋላ እጅግ ዘግይቶ ብቻ ተገነዘበ፤ ምክንያቱም ጌታ ሕዝቡን ወደ ኤርምያስ ምዕራፍ 6 ቁጥር 16 እና 17 የቀድሞ መንገዶች ወደ መለሳቸው ያመራቸው በዚያ ቀን ሦስተኛው ወዮ ከደረሰ በኋላ ብቻ ነበር። በዚያም “ሰባቱ ዘመናት” የተባለው ብርሃን እንደ ገና ተገኘ፤ ያ ብርሃንም እያደገ ሲሄድ ሁለት መቶ ሀያ በዳንኤል 8 ቁጥር 13 እና 14 መካከል የሚያገናኝ ቁጥር መሆኑ ግልጽ ሆነ። በቁጥር 13 ውስጥ የትንቢታዊ ታሪክ “chazon” ራእይ ተለይቶ ይጠቀሳል፤ በቁጥር 14 ውስጥ ደግሞ “የመታየት” “mareh” ራእይ ተለይቶ ይጠቀሳል። በእነዚህ ሁለት ቁጥሮች መካከል ያለው ግንኙነት ገብርኤል ለዳንኤል ሊያስተምረው የመጣው ነው፤ ዳንኤልም በመጨረሻዎቹ ዘመናት በእነዚያ ሁለት ራእዮች መካከል ያለውን ግንኙነት የሚገነዘቡትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክላል።

የአሥራ ሦስተኛው ቁጥር ራእይ “ሰባቱን ዘመናት” (ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመታት) ይወክላል፤ የአሥራ አራተኛውም ቁጥር ራእይ ሁለት ሺህ ሦስት መቶውን ቀናት (ዓመታት) ይወክላል። ይሁዳን፤

ኢየሩሳሌምንና መቅደሱን የሚወክለውን በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የመጣው “ሰባቱ ዘመናት” በ677 ዓ.ዓ. ተጀመረ፤ የኢየሩሳሌምንና መቅደሱን መመለስ የሚያመለክቱትም ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት በ457 ዓ.ዓ. ተጀመሩ።

ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት እነዚህን ሁለት ራእዮች አንድ ላይ ያስተሳስራሉ፤ እናም ሁለት መቶ ሃያ የሚለው ቊጥር በአረማዊነትና በጳጳሳዊነት አጥፊ ኃይሎች ሠራዊቱና መቅደሱ የሚረገጡበት ነገር፤ እርሱም እንደ መበተንና እንደ እግዚአብሔር ቊጥር የተገለጸው፤ ከዚያ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚወክል ምልክት መሆኑ ታውቆ ነበር። ሁለት መቶ ሃያው ዓመታት መቅደሱን የመርገጥ ሰይጣናዊ ሥራን የሚያሳየውን ራእይ ከዚያው ቤተ መቅደስ መልሶ የማቋቋም እግዚአብሔራዊ ሥራ ራእይ ጋር አስተሳስሮታል። ስለዚህ ሁለት መቶ ሃያው ዓመታት ቅዱስ ግንኙነትን የሚወክል ምልክት ነው።

ልክ የሚለራውያን እንቅስቃሴ በ1863 ዓመፅ እንደ ተደመደመ፤ ከዚያም አንድ መቶ ሀያ ስድስት ዓመታት በኋላ የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ እንደ ደረሰ፤ ይህም ሁለቱ እንቅስቃሴዎች በ“ሰባት ጊዜያት” (አንድ መቶ ሀያ ስድስት) ምልክታዊነት እንደ ተገናኙ አጽንዖት እንደ ሰጠ፤ እንዲሁም ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት በ1831 ሚሊር የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክት ከመመስረቱ ጋር፤ በ1611 የኪንግ ጄምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከመታተሙ ጋር እንዳገናኙ፤ እንዲሁም ያው የጊዜ ርዝመት Future for Americaን ከአሜሪካ መጀመሪያ ጋር በማገናኘት የአሜሪካን መጨረሻ እየለየ ነበር።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን፤ የቃል ኪዳን መልእክተኛ በ1798 ዓ.ም. ከመጀመሪያው መቅሠፍት ፍጻሜ ጀምሮ እስከ 1844 ዓ.ም. ድረስ፤ የመጨረሻው መቅሠፍት ፍጻሜ ድረስ፤ በአርባ ስድስት ዓመት ያነሣው ቤተ መቅደስ ውስጥ በድንገት ገባ። ወደ ቤተ መቅደሱ መግባቱ በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ አስቀድሞ ተከትሎ ነበር፤ ይህም በእኩለ ሌሊት ጩኸት ንቅናቄ ውስጥ የተገለጠ ሲሆን፤ ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በድል በገባበት መግቢያ አስቀድሞ ተመስሎ ነበር። እነዚህ ሁለት ምስክሮች የሚያረጋግጡት፤ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የእኩለ ሌሊት ጩኸት ንቅናቄ በሚደገምበት ጊዜ፤ ክርስቶስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቤተ መቅደስ እንዳነሣ ነው። የአሥሩ ድንግል ምሳሌ የእኩለ ሌሊት ጩኸት የሚፈጸምባቸው እነዚያ ሁለት ንቅናቄዎች እርስ በርሳቸው ተመሳሳይ ናቸው።

“እኔ ብዙ ጊዜ ወደ አሥሩ ድንግል ምሳሌ እመራለሁ፤ ከእነርሱም አምስቱ ጥበበኞች ነበሩ፤ አምስቱም ሰነፎች። ይህ ምሳሌ እስከ ፊደሉ ድረስ ተፈጽሞአል እና ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተፈጻሚነት አለው፤ እናም እንደ ሦስተኛው መልአክ መልእክት ተፈጽሞአል እና እስከ ዘመኑ መጨረሻ ድረስ የአሁኑ እውነት ሆኖ መኖሩን ይቀጥላል።” Review and Herald, August 19, 1890.

የሚለራውያን ታሪክ (የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ) በ1798 የዳንኤል መጽሐፍ በተፈታ ጊዜ የተጀመረውን የእግዚአብሔር ኃይል በደረጃ እየጨመረ የተገለጠ መገለጥ ይወክላል። ይህ ኃይል በ1840 አገስት 11 የራእይ አሥር መልአክ በወረደ ጊዜ ይበልጥ ጨመረ። ከዚያም የ1844 ኤፕሪል 19 የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ መጣ፤ በመጨረሻም ከ1844 አገስት 12 ጀምሮ በኤክሴተር ካምፕ ስብሰባ የተጀመረውን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ አስከተለ፤ ይህም እስከ 1844 ኦክቶበር 22 ድረስ በምድረቱ ላይ እንደ ማዕበል ሞገድ እየተስፋፋ ቀጠለ።

የFuture for America (የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ) ታሪክ፤ በ1989 የዳንኤል መጽሐፍ በተከፈተ ጊዜ የተጀመረውን የእግዚአብሔር ኃይል እየጨመረ የሚገለጥ መገለጥ ይወክላል። ኃይሉም በራእይ አሥራ ስምንት ያለው መልአክ በSeptember 11, 2001 በወረደ ጊዜ ጨመረ። ከዚያም የJuly 18, 2020 የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ መጣ፤ ይህም በመጨረሻ ወደ መንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ያመራል፤ ይህም ሚካኤል እስኪነሣ እና የሰው ምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ በምድር ሁሉ ላይ እንደ ዱር እሳት እየተስፋፋ ይቀጥላል።

ጥቅምት 22፣ 1844 በሆነው ቀን ብዙ ትንቢቶች ተፈጻሚ ሆኑ፤ ይህም በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ እንደገና ብዙ ትንቢቶች እንደሚፈጸሙ ያሳያል። ከእነዚያ ትንቢቶች አንዱ፣ በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት እንደተወከለው የራእይ መዘግየት ነው። ዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት የመጀመሪያውንና የሦስተኛውን መልእክት እንቅስቃሴ ልምምድ ለይቶ ያሳያል። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች በትክክለኛው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የትርጓሜ ዘዴ ላይ በሚነሣ ክርክር ይገፈጣሉ፤ ይህም ክርክር በእንቅስቃሴው ተወካዮችና በክርክሩ ሂደት ውስጥ እየተተወ በሚሄዱት ቀድሞ ተመራጭ ሕዝብ መካከል ይካሄዳል።

መልእክቱ በመጀመሪያው መልእክት ታሪክ ውስጥ በጠባቂዎች ሊከለከል የሚገባው፣ በመጨረሻ በ1843 እና በ1850 በተቀረጹት ሁለቱ ቅዱሳን ሰሌዳዎች ላይ የተወከሉትን እውነቶች (የሚለር እንቁዎች) መለየት ነበር። በክርክሩ ሂደት ውስጥ ከሁለቱ ተቃራኒ ወገኖች መለየትን የሚያመለክት ተስፋ መቁረጥ ይኖራል፤ ለታማኞችም ወደ ይበልጥ ጥልቅ መቀደስ ጥሪ ይቀርባል።

ከዚያም ሐበቁቅ በመሠረታዊ እውነቶች የፈተና ሂደት ውስጥ የተካተቱትን ሁለቱ ወገኖች መለየት ይገልጻል። ያ የፈተና ሂደት፣ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዝም ያሉትን ሁለቱን ወገኖች መካከል የነበረውን ክርክር ያካተተው፣ ሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለት የተደመደመበት ቦታ በዚያው ቦታ ተደመደመ።

ነገር ግን እግዚአብሔር በቅዱስ መቅደሱ ውስጥ ነው፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2፡20።

ጌታ በድንገት ወደ ሚሊራውያን መቅደሱ ገባ፤ በዚያን ጊዜም የምድር ሁሉ ዝም ሊል ነበር፤ ምክንያቱም የማስተሰረያው ቀን አምሳያ የሆነው ቀን ደርሶ ነበርና የሙታንም ፍርድ ተጀምሮ ነበር። የሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለት ትንቢታዊ ታሪክ በጥቅምት 22፣ 1844 ተፈጻሚ ሲሆንም ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ ከነገር መጀመሪያ ጋር ይለያያል። የመቅደሱንና የሠራዊቱን መረገጥ የሚመለከተው የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ራእይ፣ እንዲሁም የመቅደሱና የሠራዊቱ መመለስ ራእይ አብረው ጀመሩ፤ ነገር ግን በሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ተለይተው ነበር፤ ሲያበቁም በሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለት ቁጥር ሃያ እንደ ተፈጻሚ ተለይተው ተገለጡ።

በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ ብዙ ትንቢቶች ይፈጸማሉ። ከእነዚያ ትንቢቶች አንዱ በዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት እንደተወከለው የራእይ መዘግየት ነው። ዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት የመጀመሪያውንና የሦስተኛውን መልእክት እንቅስቃሴ ተሞክሮ ይለይታል። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች በእንቅስቃሴው ወኪሎችና በክርክሩ ሂደት ላይ እየተተወ በሚሄዱት ቀድሞ የተመረጡ ሕዝቦች መካከል በሚካሄደው ስለ ትክክለኛው የመጽሐፍ ቅዱስ የትርጓሜ ዘዴ ክርክር ይገፈጣሉ።

መልእክቱ፣ በሦስተኛው መልእክት ታሪክ ጠባቂዎች ሊጠበቅ የሚገባው፣ በመጨረሻ በ1843 እና በ1850 በሁለቱ ቅዱሳን ሰሌዳዎች ላይ የተወከሉትን እውነቶች (የሚለር እንቁዎች) መለየት ነው። በክርክሩ ሂደት ውስጥ በሁለቱ ተቃራኒ ክፍሎች መካከል መለየትን የሚያመለክት አንድ ተስፋ መቁረጥ ነበር፤ ለታማኞችም ወደ ጥልቅ መቀደስ የሚጠራ ጥሪ ነበር። ከዚያም ሐበቁቅ በመሠረታዊ እውነቶች የፈተና ሂደት ውስጥ የተካተቱትን ሁለቱን ክፍሎች የሚለየውን ልዩነት ይገልጻል። ይህ የፈተና ሂደት፣ በሁለቱ ክፍሎች መካከል ባለው ክርክር የተወከለው፣ ሐበቁቅ ምዕራፍ ሁለት በተደመደመበት ቦታ፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ላይ ሙሉ በሙሉ ያበቃል።

ነገር ግን እግዚአብሔር በቅዱስ ቤተ መቅደሱ ውስጥ ነው፤ ምድር ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2፡20።

ጌታ በድንገት ወደ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ቤተ መቅደስ ይገባል፤ በዚያን ጊዜም የሕያዋን ፍርድ ስለሚደርስ መሬት ሁሉ ዝም ይላል፤ ምክንያቱም ምሳሌያዊውን የሚፈጽም የማስተሰረያ ቀን ወደ ሕያዋን ፍርድ ይደርሳልና። የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ትንቢታዊ ታሪክ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ላይ ያበቃል፤

ኢየሱስም ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ ከሌላ ነገር መጀመሪያ ጋር ይለያያል።

ፍርድ በሕያዋን ላይ መስከረም 11 ቀን 2001 ጀመረ፣ ነገር ግን ፍርዱ ሂደት ነው። ያ ሂደት ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል፣ ከዚያም ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውጭ ባሉት ላይ የሚመጣበት ደረጃ ላይ ይደርሳል። የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተደረመሱ ጊዜ፣ በኢየሱስም ውስጥ በሚያልፈው እና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለሚፈጸሙት ርኩሶቶች፣ እንዲሁም በምድሪቱ ውስጥ ስለሚፈጸሙት ርኩሶቶች የሚያለቅሱና የሚያስቅሙትን ሰዎች ላይ ምልክት የሚያኖረው የማኅተም መልክክ የሚወክለው ፍርድ ጀመረ። በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ፣ ክርስቶስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ቤተ መቅደስ የማቆም ሥራ ፈጽሞ ይሆናል፣ አጥፊ መላእክትም በኢየሱስም ላይ ፍርድን ያመጣሉ።

መቶ አርባ አራቱ ሺህ ከዚያ ጊዜ በኋላ እንደ ምልክት ይነሣሉ፤ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ አንድ በኤዶም፣ በሞዓብ እና በዓሞን ልጆች ዋና ክፍል የተወከለው ሌላውም መንጋ ስለሆነ፣ የሕያዋን ፍርድ ይጀምራል።

የመጀመሪያው መልክክ የሚለር ንቅናቄ ስለሆነ ቢታሰብ፣ ወይም የሦስተኛው መልክክ ታላቅ ንቅናቄ ስለሆነ ቢታሰብ፣ የተሃድሶ ንቅናቄው ሙሉ ታሪክ እየጨመረ የሚገለጥ የእውነት መገለጥን ይወክላል፤ ይህም በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ይፈጸማል። የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ የዘመኑ ፍጻሜ ትንቢቶች ዋና ትኩረት ነው። ስለዚህ ሞኞቹ ደናግል ዘይት የላቸውም፣ ጥበቦች ግን አላቸው። ዘይቱ ዝናቡ ነው።

እነርሱ፡— አንድ ሰው ሚስቱን ቢፈታት፣ እርስዎም ከእርሱ ሄዳ የሌላ ሰው ብትሆን፣ ወደ እርስዎ ደግሞ ይመለስ ዘንድ ይገባዎልን? ያች ምድር እጅግ አትረክስምን? አንቺ ግን ከብዙ አፍቃሪዎች ጋር ጋለሞትነትን አድርገሻል፤ ነገር ግን ወደ እኔ እንደ ገና ተመለሽ፣ ይላል እግዚአብሔር። ዓይኖችሽን ወደ ኮረብታዎች አንሺ፣ ያልተኛሽበትም ስፍራ የት እንዳለ እይ። በመንገዶች እንደ በረሃ ውስጥ ዓረባዊ ሆነሽ ለእነርሱ ተቀምጠሻል፤ ምድሪቱንም በጋለሞትነትሽና በክፋትሽ አርክሰሻል። ስለዚህ ዝናቦች ተከልክለዎል፣ የኋለኛውም ዝናብ አልነበረም፤ አንቺም የጋለሞታ ግንባር ነበረሽ፣ ማፈርንም እምቢ አልሽ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ፡— አባቴ ሆይ፣ አንተ የወጣትነቴ መሪ ነህ— ብለሽ ወደ እኔ አትጮኺምን? ኤርምያስ 3፡1-4።

በዚያ ክፍል ውስጥ ፣ (እና ነቢያት ሁሉ ስለ ዘመኑ መጨረሻ ይናገራሉ) እግዚአብሔር ሕዝቡ ጋለሞትነትን እንደ ሠሩ ያሳያል፤ እስከሚያመለክተውም ድረስ የጋለሞታ ግንባር አላቸው። የመጨረሻው ዘመን ጋለሞታ የጳጳሳዊ ኃይል ናት፣ ግንባሩም ዓላማ ያለውን ውሳኔ ይወክላል። የመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ሕዝብ ክፉዎች ናቸው፤ ነገር ግን ከጋለሞታይቱ ጋር ተመሳሳይ ውሳኔ ወደ ደረሱበት ደረጃ ቢደርሱም እግዚአብሔር የመጨረሻ ጥሪ እያቀረበ ነው። በሕዝቡ ውስጥ በአራተኛው ትውልድ የተወከለ ባሕርይ ተፈጥሯል፤ ይህም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በአራተኛው ትውልድ እንደተወከለው ፀሐይን ለመስገድ ዝግጁ እንደሆኑ ያሳያል።

“በሥነ ምግባር ጨለማ መካከል እውነተኛው ብርሃን የሚያበራበት ጊዜ ደርሶአል። የሦስተኛው መልክክ መልእክት ሰዎች በግንባራቸው ወይም በእጃቸው ላይ የአውሬውን ወይም የምስሉን ምልክት እንዳይቀበሉ እያስጠነቀቀ ወደ ዓለም ተልኮአል። ይህን ምልክት መቀበል ማለት አውሬው እንዳይረገው ያለውን ውሳኔ መውሰድና ከቃሉ የእግዚአብሔር በቀጥታ ተቃራኒ ሆኖ ያንኑ ሐሳብ መደገፍ ማለት ነው። ይህን ምልክት ስለሚቀበሉ ሁሉ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እርሱ ደግሞ በቀጣው ጽዋ ውስጥ ያልተቀላቀለ ተፈስሶ ካለው ከእግዚአብሔር ቀጣ ወይን ይጠጣል፤ በቅዱሳንም መላእክት ፊትና በባጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሠቃያል።” Review and Herald, July 13, 1897.

ኤርምያስ በዘመኑ መጨረሻ ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ አስቀድሞ የጋለሞታይቱን ግንባር እንደያዙ እየለየ ነው። እነርሱ “ክፉዎች” ስለሆኑ የአውሬውን ምልክት ሊቀበሉ በጣም ተቃርበዋል። በአሁኑ ጊዜ የተጠቀሰውን

ክፍል ተከትሎ እህት ዋይት እንዲህ ትቀጥላለች፡-

“የእውነት ብርሃን ለእናንተ ቀርቦ፣ የአራተኛውን ትእዛዝ ሰንበት እየገለጠ፣ ለእሱ ደመጠበቅም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ምንም መሠረት እንደሌለ እያሳየ፣ እናንተ ግን አሁንም በሐሰተኛው ሰንበት ላይ ተጣብቃችሁ፣ እግዚአብሔር ‘የእኔ ቅዱስ ቀን’ ብሎ የሚጠራውን ሰንበት ቅዱስ አድርጋችሁ ለመጠበቅ ብትችሉም፣ የአውሬውን ምልክት ትቀበላላችሁ። ይህ መቼ ይሆናል?—በእሱ ደመጠበቅ እንድትቆሙና እግዚአብሔርን እንድታመልኩ የሚያዝዛችሁን አዋጅ በምትታዘዙበት ጊዜ፣ እሱ ደመጠበቅ የሥራ ቀን የተለየ መሆኑን የሚያሳይ አንዲት ቃል እንኳ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደሌለ ስታውቁ፣ የአውሬውን ምልክት ለመቀበል ትስማማላችሁ፣ የእግዚአብሔርንም ማኅተም ለመቀበል እምቢ ትላላችሁ። ይህን ምልክት በግንባራችን ወይም በእጃችን ላይ ብንቀበል፣ በማይታዘዙት ላይ የተነገሩት ፍርዶች በእኛ ላይ ሊወርዱ ይገባል። ነገር ግን የሕያው እግዚአብሔር ማኅተም የጌታን ሰንበት በሕሊና ታማኝነት በሚጠብቁ ሰዎች ላይ ይደረጋል።”

“እግዚአብሔርም የሰው ክፋት በምድር ላይ እጅግ እንደ በዛ፣ የልቡም አሳብ አቀራረብ ሁሉ ዘወትር ክፉ ብቻ እንደ ሆነ አይደለም፤ ... ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሽታ ነበር፣ ምድርም በግፍ ተሞልታ ነበር። ... እግዚአብሔርም ኖህን አለው፡- የሥጋ ሁሉ መጨረሻ በፊት ደርሶአል፤ ምድር በእነርሱ ምክንያት በግፍ ተሞልታለችና፤ እነሆም፡ ከምድር ጋር አጠፋችዋለሁ።” እግዚአብሔር ለዳድቃን ሕዝብ እንዲያስደስት የፈጠራትን ምድር ስላረከሱ፣ ሊጠፋ ተወስኖባቸው ነበር።

“በኖህ ዘመን እንደ ነበረ፣ ክርስቶስ አወጀ፣ ‘በሰው ልጅ ዘመን ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።’ እና እንዲሁ አይደለምን? የዕለት ጋዜጦችን የሚመለከት ማንኛውም ሰው ረዥም የወንጀሎች ዝርዝር ማየት ይችላል—ስካር፣ ስርቆት፣ ዝርፊያ፣ ምዝብራ፣ ግድያ። አንዳንድ ጊዜ ሙሉ ቤተሰቦች ይገደላሉ፣ ይህም ሰውዬው የገንዘብ ወይም የንብረት ምቹቱን፣ የእርሱ ያልሆነውን ለመያዝ፣ እንዲያረካ ነው። ሰዎች የእግዚአብሔርን ትእዛዞች በግልጽ ሁኔታ ስለሚናቁ፣ ዓለም በእርግጥ በኖህ ዘመን እንደ ነበረች እየሆነች ነው።” Review and Herald, July 13, 1897.

ኤርምያስ በመጨረሻዎቹ ቀኖች ለጸሐይ ሊሰግዱ ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ እየለየ ነው፤ እንዲህም ሲያደርግ “ዝናቡም ተከልክሎአል፣ የኋለኛውም ዝናብ አልነበረም፤ አንቺም የጋለሞታ ግንባር ነበረሽ፣ ለማፈርም እምቢ አልሽ” ብሎ ይለያችዋል። በመጨረሻዎቹ ቀኖች ያሉ “ክፉዎች” ከእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል የኋለኛውን ዝናብ አይቀበሉም፣ ለማፈርም እምቢ ይላሉ፤ ምክንያቱም እንደ ኖህ ታሪክ እና ደግሞ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በተጠቀሰው ሁለተኛው ርኩሶት ውስጥ ባሉት የምስል ቤቶች እንደተመለከተው፣ ሐሳባቸው ሁልጊዜ ክፉ ሆኗልና።

ኤርምያስ በመጨረሻዎቹ ቀኖች በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ያሉትን እፍረት የሌላቸው ኃጢአተኞች፣ ከዚያ “ጊዜ” ጀምሮ ወደ ወጣትነታቸው “መሪ” “እንዲጮኹ” ያመለክታቸዋል። የአድጌንቲዝም ወጣትነት መሪ የሐበቁቅ ሁለቱ ጽላቶችና በእነርሱ ላይ የተወከሉት ዕንቁዎች ነበሩ። በመጨረሻዎቹ ቀኖች በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ባሉት ኃጢአተኞች ላይ ዘላለማዊ ሞትን ሊያመጣ ካለው ክፋት ለመውጣት ያለው ብቸኛ ተስፋ፣ በመጀመሪያ መሪ የነበረውን እግዚአብሔር መጮኽ ነው፤ ይህም በ1798 “የፍጻሜው ዘመን” የደረሰ ነው።

በአንደኛው ወይም በሦስተኛው መልአክ ታሪክ ውስጥ ያለው ጉዳይ የኋለኛውን ዝናብ ትቀበላላችሁ ወይስ አትቀበሉም የሚለው ነው። የኋለኛው ዝናብ መስከረም 11 ቀን 2001 አሕዛብ በተቈጡ ጊዜ ጀመረ።

“በዚያን ጊዜ፣ የመዳን ሥራ ወደ መዝጊያው ሲቀርብ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣል፣ አሕዛብም ይቆጣሉ፤ ሆኖም የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያስቀር ተገድቦው ይቆያሉ። በዚያን ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣ ማረፊያ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል

እንዲሰጥ፣ እንዲሁም ቅዱሳኑ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰቡበት ዘመን እንዲቆሙ ያዘጋጃቸዋል።” Early Writings, 85.

“የኋለኛው ዝናብ” እንዲሁም “መነቃቃት” ተብሎ የሚጠራው፣ አሕዛብ በተቆጡበት ጊዜ ጀመረ፤ በዚያም ጊዜ “የድነት ሥራ” መዘጋት ጀመረ። በራእይ ሰባት ያሉት አራቱ መላእክት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም እስኪፈጸም ድረስ አራቱን ነፋሳት ይይዛሉ፤ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝም ይህ ሥራ በኢየሩሳሌም ውስጥ ስለሚፈጸሙት ርኩሶቶች የሚቃትቱና የሚያለቅሱትን ሰዎች መላእክት ምልክት ሲያደርጉባቸው ተመስሎ ቀርቧል። በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 መላእክቱ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ግንባር ላይ ምልክት የማኖር የመዝጊያ ሥራ ጀመሩ።

የሦስተኛው መልአክ የመዝጊያ ሥራ በኋለኛው ዝናብ መፍሰስ ወቅት ይፈጸማል፤ ይህም ደግሞ “መታደስ” የተባለው ነው፣ እርሱም መልአክት ነው።

እርሱም፡— “ድካማቸውን ያሳረፉትን ማሳረፍ የምታስችሉበት ዕረፍት ይህ ነው፤ ይህም መታደስ ነው” አላቸው፤ ነገር ግን ለመስማት አልወዱም። ኢሳይያስ 28:12።

በኢሳይያስ ውስጥ ለመስማት የሚከለክሉት መልአክት በተንገራገሩ አንደበቶች የሚቀርብ መልአክት ነው። እናም “መስመር በላይ መስመር” ተብሎ የሚገለጽውን ሥርዓተ-ዘዴ የሚወክል የፈተና መልአክት ነው።

ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ለእነርሱ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ ጥቂት እዚህ፣ ጥቂትም በዚያ ነበረ፤ እነርሱም ሄደው ወደ ኋላ እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ እንዲጠመዱ፣ እንዲያዙ ዘንድ። እንግዲህ በኢየሩሳሌም ያለውን ይህን ሕዝብ የምትገዙ ፊዘኞች ሆይ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። እናንተ፡- ከሞት ጋር ቃል ኪዳን አድርገናል፣ ከሲኦልም ጋር ስምምነት አለን፤ የሚጥለቀለቀው መቅሰፍት ባለፈ ጊዜ ወደ እኛ አይደርስም፤ ሐሰትን መጠጊያችን አድርገናልና፣ በውሸትም ተሸሽገናል ብላችኋልና። ኢሳይያስ 28:13-15።

እረፍትና ማረፊያ መልአክት የሆነው፣ ማለትም መጨረሻው ዝናብ፣ “ሄደው ወደ ኋላ እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ እንዲያዙ፣ እንዲጠመዱም” የሚያደርጋቸው የእግዚአብሔር ቃል፣ “በኢየሩሳሌም ያለውን ይህን ሕዝብ ለሚገዙ ፊዘኞች ሰዎች” ተሰጥቷል። ኢየሩሳሌም መላእክት ለሚያለቅሱና ለሚጮኹ ምልክት የሚያደርጉበት ስፍራ ናት፤ አደራቸውን የከዱ ሽማግሌዎችም ለመጀመሪያ ጊዜ የሚወድቁት እነርሱ ናቸው።

“የማዳን ምልክት በእነዚያ ‘በሚደረጉት ርኩሶቶች ሁሉ ምክንያት የሚያለቅሱና የሚጮኹ’ ላይ ተቀምጧል። አሁን የሞት መልአክ ወደ ፊት ይወጣል፤ በሕዝቅኤል ራእይ ውስጥ ይህ በማረድ መሣሪያ በያዙት ሰዎች ተመስሎ ታይቷል፤ ለእነርሱም ይህ ትእዛዝ ተሰጥቶአቸዋል፡- ‘ሽማግሌዎችንና ወጣቶችን፣ ደናግልንና ሕፃናትን፣ ሴቶችንም ፈጽማችሁ ግደሉ፤ ነገር ግን ምልክቱ በላይ ያለበትን ሰው አትቅረቡ፤ ከመቅደሴም ጀምሩ።’ ነቢዩም እንዲህ ይላል፡- ‘በቤቱ ፊት ካሉት ሽማግሌዎች ጀመሩ።’ ሕዝቅኤል 9:1-6። የጥፋት ሥራ ለሕዝቡ መንፈሳዊ ጠባቂዎች ነን ብለው ከተናገሩት መካከል ይጀምራል። ሐሰተኛ ጠባቂዎች መጀመሪያ የሚወድቁት ናቸው። የሚራራ ወይም የሚተው ማንም የለም። ወንዶች፣ ሴቶች፣ ደናግል፣ እና ሕፃናት በአንድነት ይጠፋሉ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 656።

ወደ 1989 ዓ.ም. የመጣውን የእውቀት መጨመር በሚቀጥለው ጽሑፍ መመልከታችንን እንቀጥላለን።

“በውጫዊው ገጽታ በታች የሚያይ፣ የሰዎችንም ሁሉ ልብ የሚመረምር አንዱ፣ ብዙ ብርሃን ስለ ተቀበሉት እንዲህ ይላል፡- ‘በሥነ ምግባራዊና በመንፈሳዊ ሁኔታቸው ምክንያት አልተጨነቁም ወይም አልደነገጡም።’ አዎን፣ ራሳቸውን መንገድ መርጠዋል፣ ነፍሳቸውም በርኩሶቻቸው ደስ ብሏቸዋል። እኔ ደግሞ ማታላሎቻቸውን እመርጣለሁ፣ የሚፈሩትንም በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፤ ምክንያቱም በጠራሁ ጊዜ ማንም አልመለሰም፤ በተናገርሁም ጊዜ አልሰሙም፤ ነገር ግን በዓይኖቼ ፊት ክፉ አደረጉ፣ እኔም

ያልወደድሁትን መረጡ።' 'እንዲድኑ ዘንድ የእውነትን ፍቅር ስላልተቀበሉ፣' 'ነገር ግን በዓመፅ ደስ ስለተሰኙ፣' 'እግዚአብሔር ውሸትን እንዲያምኑ ብርቱ ማታለልን ይልክባቸዋል።' ኢሳይያስ 66:3, 4፤ 2 ተሰሎንቄ 2:11, 10, 12።

"ሰማያዊው መምህር እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- 'እናንተ በትክክለኛው መሠረት ላይ እየገነባችሁ እንዳላችሁ እና እግዚአብሔርም ሥራችሁን እንደሚቀበል በማስመሰል፣ በእውነቱ ግን ብዙ ነገሮችን በዓለማዊ ፖሊሲ መሠረት እያከናወናችሁ በይሁዳም ላይ ኃጢአት ስትሠሩ፣ ከዚህ የሚበልጥ አእምሮን ሊያሳስት የሚችል ምን ያህል የበረታ ማታለያ አለ? እውነትን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የእግዚአብሔርነትን ቅርጽ ለመንፈሱና ለኃይሉ ሲተኩ፣ ሀብታሞች መሆናቸውንና በብዙ ነገር መበልጸጋቸውን እንዲሁም ምንም እንዳያስፈልጋቸው ሲያስቡ፣ በእውነቱ ግን ሁሉን ነገር የሚያስፈልጋቸው ሲሆኑ፣ አእምሮን የሚይዝ እጅግ ታላቅ ማታለያ ነው፣ የሚስብ ስሕተት ነው።'" Testimonies, volume 8, 249, 250.